

A' ROMAITSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG.
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL,

Indúlt BÉTSBÖL Pénteken 6. Juliusban 1792.

Belső Tudósítások,

Minek utánna 2-dikban a' *Toskánai Nagy és fő* Hertzeg *Ferdinand* a' maga útját *Florentziá-*nak vette volna, tegnap a' mi Kegyelmes Királyunk és kedves Királynénk is a' *Fránkfurti* Koronázásra indulának, és kisiri ő Felseégeket ezen útjokban elő Kamarás *H. Rosenberg*, Titkos Tanácsos és Minister *Gr. Kollorédó Ferentz*, Fő Udv. Mesterné *Gr. Vratislav*, Udv. Dámák *Gr. Kollovrát és Kuffstein*. A' Királyi Gyontató Pap *Langenau*, Tanácsos *Anthon*, Tanácsos és Kabinét Titoknak *Schlosnig* Urak,

Az *Illiriai Udv. Kantzelláriának* a' múlt Kedden vala utolsó Tanáts gyűlése. Tanácsos *Kraus*

Ur a' Hadi Tanátshoz, Tanátsos *Rüfel* pedig az Auszriai fő Igazgató Székhez tétettek által. Ugyan ezen napon, u. m. 3 dikban következő értelmű maga Keze-írását botsátotta ő Felsege a' fő Udv. Illiria Kantzellárius Gr. *Balassa* Ur ő Exjához:

„*Kedves Gróf Balassa!* — Az Illiria Udv. Kantzelláriának minden tagjairól én nékem mentől elébb egy tudósítást adjon bé: Minthogy elegendő okaim vagynak, melly szerint ezen Kantzelláriának szolgálatbéli készségével tökéletesen meg légyek elégedve, tehát el-végzettem magamban, hogy ennek minden tagja, Kegyelmedtől a' Kantzelláriustól fogva a' leg-utolsóig, minden eddig volt fizetését mind addig fogja venni, míg rangjához képest illendő képpen szolgálatba fog alkalmaztatni, melyről már az Udv. Kamaránál-is rendelést tettem. *Fersntz* m. k.

Minthogy a' mi Kegyelmes Urunk, Atyánk és F. Királyunk a' maga Nemzetünk eránt való szeretetének zálogát a' F. Palatinust Budán hagyta, és *Frankfurtba* menni nem kívánta, oly Kegyelmes jelentést teve Nemzetünk előtt, hogy igen Kedvesen fogná venni, ha egy néhány Magyar Gavallérok ő Felsegét *Frankfurtba* fognák kisírni; mely kívánóságára ő Felsegének nagy örömmel kézek valának, és már *Frankfurt* felé-is indulának: „Gróf *Pálffy* Károly Kantzellárius ő Exja, Gr. *Zitsy* Károly Ország Birája, *Ürményi* Josef Ur ő Exja a' Király Képe, Gr. *Teleky* Josef Ur ő Exja, B. *Ortzy* László ő Exja, B. *Podmanyitzky*, ifju G. *Berényi* György, *Tisza* László Ur és sok mások mentenek ezen Koronázás pompájára. — A' múlt Hét-fön eskedtettek fel a' F. Udv. Magyar Kantzellárián az ujj fogadott Hazafiak, és Gr. *Pálffy* Josef Ur-is ekkor tette-le hitét, úgy mint a' F. Udv. Magyar Kantzellárián lévő Udv. Tanátsos. — —

A' 17-dik Junii tartott Gyűlésben a' Státusok és Rendek a' Haza törvényéhez ragaszkodva azt kívánnyák vala meg-erősíttetni; hogy a' Nemzetünkbeli Grófok és Bárók (Mágnások) a' hivatalokra nézve a' több Neméseknél előbbek ne legyenek csak azért, hogy Bárók, vagy Grófok; hanem a' Hivatalokra való lépésben csak a' tudomány és alkalmasság tsinálja az elsőséget. Ezen kívánsága a' Státusoknak a' Mágnások Tabláján felolvasztatván, az Ország Deputatiojára által adatott.

A' Helytartó Tanácsban Kir. Tanácsosok lettenek Gr. *Eszterházy* Ferentz, és Gr. *Koháry* Ferentz.

A' Papi Rendben a' Győri Kerületben T. T. *Pietter* Josef, és a' Pétsiben T. T. *Szányi* Ferentz Ur nagy Praepostak lettenek. *Schwarl* Ferentz Ur a' Váti Káptalannál Kánonokká lett. — A' mostani Budai Plébánus Gr. *Stahramberg* Ur Győri Kánonokká; Báró *Schafraith* a' Pesti Gymnasium Directora Váti Kánonokká; Gr. *Cráky* és *Edelspacher* Urak Nagy Váradí Kánonokká. — A' *Prishtinai* Püspök és a' Helytartó Tanácsban Consiliarius *Mándits* Antal Ur a' Zágrábi Cathol. Ecclesiának *Custofsa* lett.

A' Bétsi Török Követ minek-utánna nem csak a' maga botsuzó Audentziáját végzette volna a' mi F. Udvarunknál; hanem a' drága Királyi ajándékokat-is kezéhez vette volna, minden órán indul vizsfa felé.

Hertzég *Pádr*, minden Ts. K. örökös Birodalomoknak fő Posta-Mestere tegnap előtt az utolsó Kenet Sakramentomával elkézíttetvén, tegnap az élők Sergéből ki költözék.

Na *Közép-Szolnok* Vármegyének *Tasnád* nevű Mező-városában, igeu szomorú inneplések volt az oda-való Reformátusoknak, a' közelébb múlt hónónapnak 3-dikán, Szent Háromság' Vasárnapján. A' mint t. i. dél-előtti Isteni-tiszteleten lettek volna

öszve-gyülekezve a' Templomjokban; fél prédiká-
 zió táján 9-edfél órakor egy rettenetes tsattanás
 lön, 's a' menykö nyóltz helyen rontott hé reájok,
 és ugyan annyi személyekből álló Férjfiakat, Afz-
 szonyokat, és Gyermekeket ütött-le. A' Ns Férj-
 fiak' székéből, négyen hüllottak földre, egy *Berak-*
százi Andris nevü ifiú nőtelen Borhállyal edgvütt.
 Ez, a' szék alóll kiáltozott, hogy vegvék-fel, mert
 ugy húzódik-le a' földbe, hogy mindjárt bé kell
 néki süllyedni. Fel-emeltetett tehát, 's mihelyt a'
 Templom' ajtajához vitetett, mindjárt magához jött
 a' friss levegőtől. Azon hevennyiben, az el-esttek-
 hez fordült, és két emberen eret vágott. Az ed-
 gyik ezek között — *Göntzi* Dániel nevezetü —
 ugyan tsak meg hólt a' Templomban; a' másik —
Afztales György nevü — életben maradott, de
 nagy változásban vagyon. A' kiket közelebről
 ért a' menykö: mind zavarodott elméjüekké let-
 tek. Ezek között a' Prédikátor is, a' ki napjában
 háromszor-is harangoztat. — A' Templom körül
 lévő zöld burjánokban-is, hagyták nyomaikat a'
 menykövek; de semmi meg nem gyúladt. — Ugyan
 azon egy tsattanással történt, hogy *Jákob* nevü Ke-
 reskedőnek, kinek a' háza a' Templom ellenében
 lévő úttában fekszik, egy tyúkját agyon tsapta a'
 menykö.

A' fenn említett napon, *Magyar Csaholyban*-is
 bé-ütött dél-után egy házba a' menykö, 's egy
 öreg renden lévő Afzszonnyal együtt vólt két Fiai,
 életben maradtak ugyan; de nagy kinlódások kö-
 zött. Ezen Afzszonnyak két Férje vólt, 's azok-is
 mind ketten menykö-ütés által hóltak meg. A' má-
 sodikat nevezetesen, éppen Sz. Háromság' Vasár-
 napján tsapta agyon tavaly a' menykö a' torony-
 ban, hová azért ment vala-fel, hogy félre verje a'
 harangokat, 's ezen jel-adás által öszfize-gyűjtse a'
 Népet, egy iftállónak óltására, mellyet a' menykö
 gyűjtött-meg. — — *Tasnád* körül, a' marha; és
 sertés-dög (*Ér Körösön*, főképpen az utolsó) igen
 uralkodik.

*Diſtio Sereniſſimi Archiducis Domini Regni Palati-
ni in ultima Seſſione Diaetali mixta 26-ta Men-
ſis Junii 1792. habita.*

Acceperunt Domini Status & Ordines, per Articulos jam Sanctione Regia firmatos, novum, idque irrefragabile Fiduciae, Benignitatis, & amoris Regis Noſtri, Dilectiſſimi Fratris mei, erga gentem Hungaram monumentum; ſed & diffiteri nequeo, viciffim reciprocae Fiduciae, dilectionis tenerrimae, per Dominos Status & Ordines, hacce Diaeta uberrima optimo Principi data eſſe Documenta, ita ut merito de rebus noſtris feliciter, & cum plena omnium animi ſatiſfactione geſtis gratulari nobis valeamus.

Ardui quidem erant labores pro temporum arctitudine, in quibus perficiendis Domini Status & Ordines, tam alacriter, tantoque cum Zelo deſudarunt; ſed & dulce laborum ſuorum tulerunt proemium, gloriam enim Genti Hungaræ, firmitatem conſtitutioni majorem, Fiduciam, & amorem Principis ſibi plene conciliarunt, auxerunt, perennem reddiderunt.

Felix hocce inter Regem, gentemque Hungaram vinculum, nulla umquam aetate labefactandum conſido; ego certe Partibus meis non deero, ut illud, quotidie magis, magisque conſtringatur, & in Gentem noſtram, cui me tam arcte, & tot titulis conjunctum intime gratulor, omnis illa, qua ſub Umbra firmæ conſtitutionis frui, quam a pio, juſto, gentisque amiciffimo Rege ſperare licet, dimanet felicitas. Non dubito cunctos, ubi, quod toto exopto corde, ad lares ſuos ſalvi, & incolumes redierint, popularibus ſuis, felicitatis illius praeſagia, quam certo ſibi polliceri poſſunt, vivis adumbraturos coloribus, atque animi ſatiſfactionem tenerum illum amorem, quem optimo Principi teſtati ſunt, in corda omnium tranſfuſuros.

Quod dum fore plene confido, omnes, & singulos certos, securosque facio, me semper illum diem, inter felicissimos vitae meae numeraturum, quo seu omnibus, seu singulis, amicitiae, Benevolentiae, & propensi animi mei specimina edere potuero.

*Responsum Serenissimi Magni Ducis Hertruriae
Ferdinandi.*

Maxima cum delectatione occasionem arripui, inclytum hoc Regnum revisendi, ubi mihi tot, & tanta benevolentiae, & amoris specimina tradita sunt. Dolet equidem, quod munere, & officio apud meos revocatus, nos invicem separemur, & magis doleret, nili mihi perspectum esset, quot, & quanta beneficia Optimus, & Justissimus Rex in delectissimam Nationem Suam, tam brevi tempore contulerit, & quam arctissimis fidelitatis, & intensissimi amoris vinculis generosissima Natio Majestati Suae devincta sit. Certemus omnes ad invicem, quocunque siti simus, ut Juribus Principum sic & Populorum, per Leges, Justitiam, per fiduciam sancitis, in felicitate publica, felicitas Nostra unica stabiliatur. Postremum hoc Dominorum Statuum erga Me Amoris signum, cum tenero, grato, sincerissimo animi sensu Me accipere, nec dubitant, nec dubitare possunt.

Responsum Serenissimi Archiducis Josephi eadem occasione redditum.

Nihil mihi svavius evenire poterat, hac Dominorum Statuum Salutatione, visis tot eorundem in Suam Majestatem Regem Optimum, Fratrem Meum Veneratissimum Amoris, ac devotionis, Iplius autem Regis in Gentem hanc benignae propensionis exemplis,

Comitiorum horum memoria apud Me perrennis erit. Non dubitans Dominos Status Mei etiam
memo.

memoriam retenturos, eosdem de peculiari Meo affectu, atque aestimatione securos esse volo.

*Dictio Excellentissimi Dnmini Judicis Curiae Regiae,
eadem occasione habita.*

Altera jam nunc vice obtingit mihi Provincia, ut nomine Excelforum Procerum, Inelytis Statibus & OO. pro collatis tanto cum fievore arctissima omni sollicitudine conservata animorum unione, pro invicta, neque laborum mole, & gravitate labefactata patientia, agrates publice referre valeam.

Indefessis his studiis plurimum debemus nos intra tam breve temporis spatium, ea, quae nos perfecturos vix sperare poteramus, peregisse, nosque res nostras cum optimo Rege de facie ad faciem, de ore ad os ita conficere potuisse, ut nulli Parti in hisce rerum adjunctis vota, aut desideria superessent, quae non plene adimpleta forent.

Nos majorum illorum Progenies, qui vitam & sanguinem pro Regibus suis fuderunt, qui ad Constitutionem suam sartam, & tectam servandam extremas sacrarunt vires, non possumus non gloriari, ea per Nos & hacce Diaeta acta esse, quae, dum orbi universo intemeratam Gentis Hungariae erga optimum Regem fidem testatam reddunt, una constitutioni Nostrae novum robur atque contra omnes Inimicos impenetrabilem addunt Clipeum.

Vidit oculis, hausit auribus, sensit in praecordiis suis Pientissimus Rex Noster quam suave sit esse idolum Gentis Hungariae, cujus studia intuendam Patriam tenerrimus in Principem suum amor nullis se finet concludi Limitibus.

Quis amplius de Gente Nostra sinistre vel cogitare audebit, quae in tot Regiis Principibus in Augusta Regina Nostra, in corde ipso Regis optimi tantos habet defensores, ut invidiam ipsam, quo Regi placeat, amorem simulaturam, nec dubitari valeat.

Tantis

Tantis sub alis reverlamur ad propria tuti, & quieti corde. Fruamur jam Partis per Nos, donec iis etiam, quae ad cumulum felicitatis nostrae deesse pone viderentur, uberius in maturam deliberationem sumtis, & excussis, nos iterum conjunctos revidere, atque ultimam unitis cum Rege Nostro, cum Patre Nostro Dilectissimo Consiliis operibus Nostris manum imponere licebit.

In quantum tenues vires meae laboribus multis jam jam attritae, Fiducia tamen & Consilio Excellorum Procerum & Incytorum SS. & OO. suffultae suppetent, eas cum extremo vitae meae spiritu felicitati charae Patriae meae votis & desideriiis Regis Nostri nonnisi ad eandem tendentibus, dicere semper Gloriam mihi ducam, pro unica mercede reputaturus, si iudeffessorum Studiorum meorum memoriae, in cordibus honorum Patriae Civium locum quempiam dari conpertus fuero.

*Oratio Suae Eminentiae Primatis in eadem Sessione
Dialectali mixta habita.*

Cum Inchoatione Diaetae Regis optimi Providentia, & sapientia divisit in tempora alia, quae sub ejus decursu superata, alia ad opportunitatem temporum relegata voluit, Regiam secuti Inviationem, quo eidem obstringimur obsequium explevimus, & suam promeriti sumus complacentiam. Quo nos ultro rapuit urgenti locatae in Regis Francisci Justitiam, & aequanimitatem fiduciae stimulo intensus optimi Regis amor, qui totus corda nostra, sensus nostros occupavit, magnificus est nobis Indolis Hungariae jam in Naturam versa, aliis inexpectatus caeterum promptissimus semper effectus. Et ecce Inclyti Status & OO. in compendio ab utriusque Majestatis Francisci, Mariae Theresiae Coronatione solemnibus, ab Eventibus memorabilibus Diaetae versus & Exitus Vestrum jam est Patres conscripti edita corporis legislativi decreta ad communem Regis & Regni felicitatem cum Nominum Vestrorum in Benedictio.

nedictione perenni commendatione ad effectum sua deducere legalitate & efficatia.

Occupet pro momento cujuspiam animum in ardius occurrere solita cogitatio, hic labor, hoc opus est, reminiscatur una, cui datum est velle, datum etiam posse necesse sit, ne toto suo cadat merito inefficax bona voluntas. Adjuti Regis providi Justitia, Benignitate, Cardore Palatini Nostri Vigilantissimi propria opera, Consiliis, Mediatione Excelsorum Dicalteriorum in communi, & eorum Praesidum secundatione in Regem, & Gentem fide mutua Excelsorum Procerum, & Statuum Ordinum universonum Voluntate constituimus gloriosi terminatae Diaetae decreta, eadem subsidia decretorum Effectuationem promovebunt, notus caeteroquin communis per universos Comitatus dispersorum concivium Nostrorum de Rege Francisco sensus infucata in eum fiducia, tantum dignetur Serenitas Vestra Regia discessuros ad propria Status & Ordines in communi & Individuis etiam absentes protectione sua, & Gratia fovere, cui Nos ad unum omnes innixi commendamus.

Romában a' 17. Szék katonái szorgalmatosan mustráltatnak és készülnek a' jó szomszéd Frantziák ellen. Már 250/gyalogok és 50 lovasok a' közelebb való veszedelemtől tartható tenger partok felé meg-indultanak. Ő Szenttségének a' Márs véres mezejére ki-álható egész Serge 5000 gyalogokból, és 200 lovasokból mondatik állani.

A' *Néápolisi* Királyi Udvarban Jun. 6-dikán igen nagy kettős innep tartattaték, melyre egy felől a' mi Fels. Királynénknak *Mária Therésinnak* születése napja, más felől pedig a' F. Neápolisi Királynénak Szerentsés szülése után való első és tzerimoniás templomba menetele adtanak alkalmatóságot. A' több pompák között meg-jegyzésre méltó vala ennek alkalmatóságával réánk nézve az, hogy a' Királynak fő Ministere Generál *Akton F.* Királyunk Követének Gróf *Eszterháznak* tizteletére, egy olyan

Iyan 44 személyekre terítettett asztalt ada, melly-nél az egész Diplomaticához tartozó tanács, és a több Udvari fő Tanácsoknak is elő-kelőbb személyei jelen valának.

Az Orosz és Lengyel Márs síainak véres mezejéről ezeket írhatjuk:

*Varsó 13. Jún. — A' H. Poniatovszky vezérlése alatt táborozó Lengyel Seregek mind eddig csak a pró osztályokban feküdt, és ezeknek fő szállása Winniczában vala. H. Poniatovszky azonban az Orosz Sereget arra tzelozni észre vévén, hogy a' Lengyelek egymástól egészfzen el-választassanak, ennek meg előzhetésére minden alatta való Seregeit magához öfzve vonta, és Lubár mellett uj táborba szállította. Itt a' Lengyelek igen bátorságos és a' tsatára elég alkalmas helyen várják Orosz Sereget. „ — „ Az Oroszok minden helységekben és Városokban, mellyeket el foglaltanak, a' hadi dolgokon kívül az őket nem illető *Lengyel Politicum* körül is erőfzen szorgalmatoskodnak. Egy *Devina* mellett fekvő *Polocz* nevű Lengyel Városban a' Magistratust a' magok hívségekre erővel meg-eskünni kényszerítvén, azt tétették közönséges-sé, hogy az Ország gyűlése által a' Városoknak adatott uj szabadságok és jusok el töröltetvén, ismét a' régi Constitutió állittatott volna lábra. A' *Braclovi* Wajdaságban azt adatta-ki parantsolatban az itt vezérkedő Orosz Generális, hogy egy meghatározott napon minden hazafiak öfzve gyűlvén, neveknek all-írása által erősitenének meg a' mostani Ország gyűlés ellen egy Manifestumot, a' Lengyel szabadságot pedig a' szerint ismernék törvényesnek lenni, a' mint az 1768-ban és 1775-ben meghatározottat, és a' Tsászárné kezelség-válolása (*Gárántérozása*) által meg-erősítettet. „*

„ Ezen parantsola'jára az Orosz Generálisnak senki meg nem jelenvén, egy ezen Wajdaság Kautzelláriájához tartozó tisztviselő erőszakoson megfogattaték, és 20 Orosz páltzák által a' nevezett Mani.

Manifestumnak alá-írására kényszerítették. „ — „
 „ Az Oroszokhoz által pártolt *Potoczky*nak jószágai-
 ban az Oroszok nagy vendégségeket adtak a' *Po-
 toczky* embereinek, és ezek a' magok neveiket a'
 Lengyel Ország-gyűlése ellen való Orosz Manifes-
 tumnak már alája is írták, de a' más szabad Len-
 gyelek között fenki sem. „ — „ Hertzeg *Dolgo-
 rucky Bracloban*, ki az Orosz Sergeknek itt egy
 bizonyos részét vezérli, a' maga Kozákjai által a'
 Nemeseket erőszakosan elő-hozatván, neveiket vél-
 lek a' Manifestumnak erővel alája iratta. Ezen
 erőszakoskodása az Oroszoknak mindenütt el-
 hirdedvén, a' *Litvániai* fő Kormányfő ki-hirdettet-
 te, hogy mind az, a' minek alá-írására az Oroszok
 a' Lengyel népet, a' maga akaratja és egyet érte-
 se nélkül, kényszeríteni fogják, semmit éronek fog
 tartatni.

Az Oroszokhoz pártolt Lengyeleknek fejei u. m.
 Gr. *Rcéwufzky* és *Potoczky*, már annyira vitték a'
 magok dolgokat az Oroszok oltalma alatt, hogy
Tergoviczban egy úgy nevezett valóságos *Contra-
 Confederációt* állítván-fel, innen a' leg-felsőbb és
 motskosabb hangon bezéllenek az új Constitutió-
 nak minden punktumai ellen. Innen költ a' Gróf
Rcéwufzky neve alatt a' fellyebb említett Manifes-
 tum-is, melyet a' pártos Confederáció a' Lengyel
 táborban minden fő és all-tisztekhez 's Generáli-
 sokhoz meg-küldözvén, arra inti benne őket, hogy
 a' *Contra-Confederációval* értsenek egyet. — —
 Főbb punktumjai ezen Manifestumnak a' motsko-
 lódások után ezek: — 1.) Hogy a' Lengyel Gene-
 rálisok a' Király Prézessége alatt fel-állított és
 tőlle függő hadi Commissiónak többé leg-kiseb-
 bet se engedelmeskedjenek. — 2.) Hogy az alattok
 lévő Sergekkel a' leg-rövidebb úton *Braclov* felé
 siessenek, és magokat mindenkben a' *Contra-Confederációt*
 rendeléseivel alkalmaztassák. — —
 3.) Hogy az Orosz Tsászárné Sergeivel öszve jö-
 ven, ezekhez úgy viselleyék magokat, mint az ő
 szabad.

szabadságokat oltalmazó szövetséges barátjoknak Sergeihez. — — 4.) Hogy ezeket az alattok lévő Sergek között-is ilyen módon tegyék közönségsé.

Ezen Manifestumot a' Pártosok még H. *Poniatovszkynak*, mint a' Lengyel Sergek mostani egyik fő Vezérének-is bátorkodtak meg-küldeni: de a' kitől olyan feleletet vevének vizsgálja, mellynek némelly szavai közönséges olvasást érdemlenek: — „Né-
künk — (így szól ezen Hertzeg a' többek között) — a' mi hazánk, Istenünk. Az én ítéleteim ezek, és velem ezekben, még a' köz-katonák is egyről-ed-
gyig meg-egyeznek. Jobb lézzen a' Grófoknak ma-
gokat olyan irkálásokkal nem-is fárosztani, mel-
lyek által lenkit hazájok árulójává nem tehetnek.
's a' t.

Gen. *Poniatovszkynak* Lubárnál való meg-szál-
lása után egy néhány rendbéli tsatázások történ-
tenek az *Orosz és Lengyel Sergek* között, mellyek
közzül az említésre méltóbbak ezek: „

„ Jun. 14-dikén a' Gen. *Wihorszky* vezélése
alatt előre küldetett Lengyel Seregtske magát hosz-
szas ellen állás után a' nagyobb Sereghez vizsgálja
vonni kéntelenített, mellynek alkalmatosságával
200-at a' gyalogok közzül, a' lovasok közzül-is
egy néhányat, 's némelly fő és all-tiszteket el-vez-
teni kéntelenített. — 17-dikén Juniusnak ismét
meg mozdult az egész Lengyel Sereg *Scopetowka*
felé; az Avangárdát Gen. *Wihorszky* vezérelvén.
Itt az *Orosz Sergek* ismét öfve akadtanak a' Lengye-
lekkel. A' tsata reggeli 7 órától fogva, estvéli
5-tig tartott meg-szünés nélkül. Az el-esteknek
száma még nintsen egészen bizonyosan meg-hatá-
rozva. A' Lengyelek magok közzül valami 800
el esett embereket és 300 lovakat számlálnak. Az
Orosz el-esteknek száma pedig ezen számlálás sze-
rint a' 4000-et felyül haladja. Az itt tsatázó Len-
gyeleknek számát-is még bizonyosan nem tudjuk
mennyi

mennyi vólt. Az Orosz Sereg 13,000 fejből állott, és 24 ágyúji vóltanak.

Frantzia Ország. — Páris 20. Jun. — Estvéli 7 órákor. — Itt ezen napon dél után ismét olyan dolgok történtenek, mellyek az Udvarnak nem kevés irtozást okoztanak, és a' mellyektől minden hazáját és jó Királyját igazán szerető hazafi méltán irtozhatik. Párisnak vagy két külső-várofsai már egy néhány napoktól fogva kérték a' Nemzeti gyűléstől, hogy nekik Jun. 20-dikán a' N. Gyűlésben fegyveresen meg-jelenni, és valamint a' N. Gyűlésnek, így szintén a' Királynak is egy kérést bé-adni engedtetnék meg. Ezen kívánságára a' népnek a' N. Gyűlés nem állott réá, mivelhogy a' Constitutio szerint, leg-fejebb csak egy 20 személyekből álló polgári Deputátciónak vólna szabadsága valamelly kérésnek bé-adásával fegyver nélkül elő-jönni, fegyveresen pedig, és nagyobb számu Deputátiónak éppen törvénytelen dolog vólna. Meg-maradván mindazonáltal a' nép a' maga vakmerő fel-tett izélljában, jelentést tett a' N. Gyűlés a' Párisi Polgármesternek, a' Város Előlljáróinak, és a' Nemzeti-Gárdisták Vezérének, hogy a' nép törvénytelen fegyveres öszve gyűlésének vennék elejét. „

„ Azonban magok a' Párisi Departamentom és Páris Várofsa Előlljárói is meg-jelenvén a' N. Gyűlésben, magok is a' veszedelemnek nagyságát jelentették, ezt mondván, hogy a' belső Ministertől olyan jelentés érkezett vólna hozzájuk, hogy az Udvari Kastély oltalmára Sergek rendeltésének, mivel közel lévő veszedelmek jelengetik magokat. 's a' t. „

„ Mig ezen közel lévő veszedelem felöll foly-na a' N. Gyűlésben a' tanátskozás, ismét egy Deputáció érkezik bé az öszve sereglett néptől, ilyen kéréssel, hogy engedtetnék meg az öszve sereglett népnek a' N. Gyűlés palotájában fegyveresen olly fel-tétel alatt kerefztül menni, hogy leg-kisebb reude-

rendeletlenség-is nem fogna történni. A' N. Gyűlés ilyen sok ezer főből álló fegyveres népnek kedvét izegni nem mervén, kérésére réá állott, és a' sokaság azonnal meg-jelenvén, egyik Párisi dárdás Polgár ilyen beszédet tartta: — „

„ Ma vagyon az esztendőnek az a' napja, melyen a' mi első Törvényadóinkat arra meg- esküdni hallottuk: hogy egymástól addig el nem válnának; a' meddig hazájokat veszedelemben lenni szemlélnék. Mi is ugyan ezen hitet tészfűk ma- le; mivel a' mi hazánk veszedelemben forog: de a' fel-tett tzel ki-nyilatkozott, és vagy vérnek kell tsorogni; vagy az általunk plántáltatandó szabadság élő-fájának meg-kell gyökeresedni. Ama 14-dik Juliusi emberek még nem szunnyadtanak-el. Ezek fogják a' Constitutiót és szabadságot meg-oltalmazni. Itt a' Nemzeti-gyűlésben vagynak igaz hazafiak. Ezeknek az a' kötelelések, hogy szoltyanak: nekünk pedig az hogy a' tselekedéttel munkálódjunk. Azonban mihelyest mi öszve sereglöttünk, néktek-is az a' kötelelésetek, a' mi nekünk. Távozzék közzüllünk az ön-nön hazon-kereső. Panaszunk vagyon hadi-Seregjeinknek tunyasága ellen — panaszunk az *Orléani Nemzeti Criminale Forum* ellen. Magatök láthatjátok, mi bajunk légyen. Tégyetek rólla: Ez a' mi utolsó kiáltásunk. Ez a' nép a' maga Felségéhez méltó feleletet vár halgatva tölletek. A' mi kívánságunk az, hogy fegyvereinket mind addig megtarhassuk, valameddig a' Constitutio lábra állittatik. Ez a' kívánsága egész Páris Várofsának. „

Ezen beszéd után keresztül ment az egész Nemzeti Sereg fegyveresen a' N. Gyűlésnek palotáján. A' gyermekeket, aszifzonyokat, és más mankos öregeket ki-véve, a' tsupa fegyveres férfi népnek száma réá ment 15 ezerre, melly a' N. Gyűlésből a' Királyi kert (Thulleria) felé indulván, még ide meg-érkezett volna, sokkal nagyobb számra nevedett.

Bé-törettetvén a' Királyi kert kapuja dél utá-
ni 3 és 4 óra között, az egész sokaság egyenesen
a' Kastélynak vette útját, mellynek pászintos Udva-
rának hátulja felől a' Nemzeti Gárdisták két sorban
állanak vala, és hátok megé ágyukat szegeztenek
vala-ki. Ezek előtt mene el az egész fégyveres so-
kaság. Innen egyenesen az Udvar felé vette útját.
Előbb a' Nemzeti Gárdák az ide vezető ajtókon ke-
ményen ellent állottanak, de midőn a' nép a' ma-
ga vakmerőségéből semmit le nem hagyna, ezek-is
olyan parantsolatot vevének, hogy a' népnek en-
gedjenek. Ekkor a' nép az ajtóknak bé-töréséhez
kezdett; de végre a' Király minden ajtókat maga
meg-nyitattott. „

„ Már most a' Király-is, a' Ministerektől körül
vétetve, egy szabadságot példázoló veres Sapkát
tett vala fejére, és így fogadá a' sokaságot. A'
nép vad kiáltással kéri vala a' Királytól, hogy a'
meg nem esküdött Papokról, és a' 20 ezerből álló
ujj Nemzeti Seregnék Páris Várossa körül való ösz-
vegyüléséről szolló Dekrétomot, mellyektől az előtt
való nap a' *Sandiót* meg-tagadta vala, erősíténé-
meg. — A' Király azonban egy székbe bé-ülvén,
a' Constitúcióhoz való maga változhatatlan szerete-
téről kezdett beszélni, felkiáltván egyzfersmind:
— *éltlen a' Nemzet!* „

A' Királynak ezen bölts kedvező maga viselé-
té's egyzfersmind némelly Nemzeti Deputátusok-
nak a' néphez tartott tsidító beszéde, annyira meg-
lágyította annak vad indulatját, hogy magát min-
den további törvénytélenségektől meg-tartóztatná.
— A' Királynak ezen alkalmatósággal meg-muta-
tott elme béli tsendelsége és vidámsága, bámulásra
iméltó. „ —

Erről a' dologról még sok vólna mit írjunk,
de szük lévén a' hely, tsak azt jegyezzük még
meg, hogy éppen akkor érkezett meg Párisban a'
Gen. *Lukner* Auszriai Flándriába való bé-jövetelé-
nek, és a' mi *Menin*, *Ypern*, *Kurtrik* nevű város-
saint.

sainknak az ő Sergei által lett el-foglaltatásának híre, midőn a' Párisi nép leg-nagyobb tébolygások között dühösködnek; és az ő le-tsendesedését utoljára is nagyobbára ezen örvendetes hír okozta.

Ezen szabadságtól meg-részegetett sokaság dühösködésének alkalmatosságával különös indulatot mutatott a' N. Gyűlés a' Királyhoz. Minden fél órában egy 24 személylekből álló Deputációt rendelt a' maga tagjai közül hé a' Királyhoz, melly tudósítást vitt vissza a' Nemzeti-Gyűléshez a' dolgoknak az Udvarban való folyásáról. Midőn 17 óra múlva a' 3-dik Deputáció a' Királyhoz bé-érkezett, már mindenek le-tsendesedtenek vólt, és a' nép haza takarodott vala. — Halván a' nép a' Deputáció által a' Királynak azt mondatni, hogy a' jelen való veszedelemből a' Királlyal való osztozásra küldetett vólna a' N. Gyűlés által az Udvarba, ezért igen erősen mérgeledött, a' Király pedig így felelt felelt ezen Deputációnak. — „*én a' Frantziák között vagyok, és semmitől sem félek.* — — Egyik a' jelen lévő Deputátusok közül így mérészelt a' dühös sokaság előtt fel-kiáltani. — „*Tudjátok-mog, hogy a' Király személyéhez nem fogtok közelíteni különben, hanem ha a' mi előbb meg-öletett tagjainkon keresztül.*”

Brüszzel 23. Jun. — A' Frantziák Kurtrick városában egy Millió Th. t tsikortanak fel. *Lukner* 20-ezered magával *Ostende* városának vette útját. *Auszriai Gen. Bolió Menin* és *Ostende* között szállott táborba. *Klorfé* 10 ezered magával áll vi-nyázaton. Itt kevés nap alatt tsatára kell kerülni a' dolognak. — *Fajette Monsnál* 50,000-rel fekszik. — *Kurtricknál* azért esett el a' mi *Zöld Laudonnyaink* közül sokatska, mivel egy ágyunk a' Frantziáknak kezébe maradván, ezt életek veszedelmével is vissza akarták venni. De ott maradt még is.

(NB. O szegény Frantzia Király és Királyné!!!)